

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τοῦτο εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι

Ἔτος χίλια ὀκτακόσα κι' ὀγδοήκοντα ὀκτώ,
τὲ Ταμετο μας κλεισμένο καὶ τὸ χέρι ἀνοικτό.

Ἡμεῖς τὴν ἐβδομάδα—μόνον μιὰ φορὰ θὰ βγαίνη.
ἐγὼ ἐξυπνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
ὁμηγερέας θὰ δέχ'μαι —διότι τοὺς ἀνέχομαι.
ἐπὶ σῆμας Ἑπαρχίας —καὶ 'στὸ Ἑξωτερικόν.
ἐπὶ καιροὺς πτωχείας —τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
ἐπὶ γὰρ κάθε χρόνον —φράγκα δώδεκα καὶ μόνο.

γὰρ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι.
'Αλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ.
κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' οὐτὲ θέλω νταραβέρι — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μὲς 'στῶν φόρων τὴν ἀντάρα —κι' ὁ Ρωμῆός μας μιὰ δεκάρα,

Τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑννέα,
περισεύματα ἡύραμε νέα,

Ποῦντος δύο καὶ διακόσα,
καὶ παντοῦ φυτρώνουν γρόσα.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

χωρὶς κανένα δισταγμὸν κι' ἀναβολὴν καμμίαν,
καὶ πάντα περισσεύοντα δημόσιον Ταμίαν
εἰς μαῦρον δεσποτῆριον ἀμέσως, ἅ τὸν ρίψω,
τὸν δὲ μὴ ἔχοντα λεπτὸν γενναίως ν' ἀνταμείψω,
διότι κάθε δικαίον καὶ νόμος ἀνετράπη
κι' εὐρίσκεται περισσευμα σὲ καθενὸς ντουλάπι,
ἐνῶ, καθὼς δὲν ἀγνοεῖς, καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
ἐλείμματα εὐρίσκονται εἰς τὰ Ταμεῖα μόνον.
'Ο Ἐπηνταράκος ἀφ' ἑνὸς κι' ἐξ ἄλλου ὁ Βλαχάνης!...
δὲν ξέρεις τί νὰ πρωτοπῆς καὶ τί νὰ πρωτοκάνῃς.

Περίσευμα, ἐλλείμματα, πολιτικὴ πλεκτάνη,
κουνήματα τοῦ Νικολῆ μετὰ τοῦ Δεληγιάννη.
Τοιαῦτα λέγει σήμερον ἡ μία κι' ἄλλη γνώμη,
Προβλήματα, αἰνίγματα, μυστήρια καὶ γρίφοι...
παραφρονεῖ κι' ὁ σωφρονῶν μεθ' αὐτοῦ νῆφει.
'Εν τούτοις φεύγω, Περικλῆ, χωρὶς καιρὸν νὰ χάνω,
καὶ θὰ σοῦ γράφω τακτικὰ τί κάνω καὶ δὲν κάνω,
καὶ μίαν χάριν ἀπὸ σέ ὡς ἀδελφός σου θέλω
νὰ ἐκτελῆς ταχύτατα πᾶν ὅ, τι παραγγέλλω.
Εὐπὶνα, καὶ μένε Περικλῆ, μὴν εἰσας ντὶπ καθῶνι...
περίσευμα 'στὸ Κεντρικόν κι' ὁ κλέφτης ξεσπαθώνει.

Υ.—Ὡρα καλὴ, βρέ Φασουλῆ, νὰ σὲ φιλήσω εἰς αὐτὴν τὴν μάναβέλα.
Φ.—Τὰ βήματά μου ἡ πατρίς ἄς ὀδηγῇ καὶ σκέπη,
κι' ὅταν ἰλθῶ μὲ τὸ καλὸ μὲ δέρονεῖς ὅπως πρέπει.

—Δοκίμν ἀντίο, Περικλῆ...

Ποῦ πᾶς, μωρέ, τρεχάτος;

—Ἀνέλιπτον εὐτύχημα ἐνέσκηψε 'στὸ κράτος.

—Ὁρεδουαρ, βρέ Περικλῆ...

Ποῦ πᾶς μὲ τόση φόρα;

—Υπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπεφορτίσθην τώρα
νὰ ἐξελέγξω ἑξαφνα τοῦ κράτους τὰ Ταμεῖα
καὶ φύγω τούτῃ τῇ στιγμῇ...

Τί λές, βρέ ἀτιμία;

—Ἀφ' οὗτο εἰς τὸ Κεντρικόν περίσευμα εὐρέθη
ὅλον τὸ ἔθνος, Περικλῆ, διατελεῖ ἐν μέθῃ
καὶ εἶναι μέγας κίνδυνος πῶς καὶ εἰς ὅλα τᾶλλα
βιβαίως περισσεύματα θὰ εὐρεθῶν μεγάλα.

—Ἐφ' ᾧ καὶ μὲ διέταξαν εὐθύς ν' ἀναχωρήσω
καὶ τὰ Ταμεῖα ἑξαφνα νὰ ἐπιθιωρήσω

Πρὸς Περικλέτον ἐπιστολὴ
τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Περικλή...

Σ' ἀσπάζομαι καὶ πάλιν, γνωρίζεις δὲ πῶς ἐντολὴν μ' ἀνέθεσαν μεγάλῃν, μὲ ἄλλους λόγους δηλαδή, χωρὶς κερδὸν νὰ χάνω, παντὸς Ταμείου ἐθνικοῦ ἐξέλεγχιν νὰ κάνω. Ἐνα Ταμειαν τοιγαροῦν ἐξήλεγχξα τετράκις, μὰ ἐπερίσσευσε κι' αὐτὸς καθὼς κι' ὁ Γρηγοράκης. Εἰς τὴν ἀρχὴν μοῦ ἔλεγε πῶς ἔχει ἄδεια κάσσα, ἀλλὰ ἐγὼ, βρέ Περικλή, τὸν ἐπίασα 'στὰ πράσσα, καὶ πρῶτον ἀνεκάλυψα ἐλάχιστον ποσόν, κατόπιν ὅμως ἄργυρον εὐρήκα καὶ χρυσόν. Ὡ εὐαγγέλια χαρὰς!... πηγαίνω παρακάτω. καὶ τί νομίζεις, Περικλή, πῶς ἦρα εἰς τὸν πάτο; Ἐπτά ἑκατομμύρια μονάχα σὲ μπακίρα, καὶ τότε πιά κατήφορο μὲ τὰ σωστά μου 'πῆρα, κι' ἐκ τῆς μεγάλης μου χαρὰς ἀναπηδῶ καὶ ψάλλω, κι' εὐθὺς ἑκατομμύριον ἀνακαλύπτω ἄλλο, κι' ἐντὸς ἐκείνου ἑτερον, ἐντὸς δὲ τοῦ ἑτέρου εὐρίσκω γροῦπον ἑξαφνα ποσού μεγαλιτέρου, κι' ἐντὸς τοῦ γροῦπου, Περικλή, εὐρίσκω ἄλλον γροῦπον κι' ἀκούω φράγκων ἀργυρῶν καὶ πεντολίρων γδοῦπον. Καὶ τότε πλέον ἐξάλλος ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν ἠρώτησα περὶ αὐτῶν τὸν κύριον Ταμειαν, ἐκεῖνος δὲ αὐτοστιγμὴ ἀπάντησιν μοῦ δίδει πῶς τὰχε γιὰ τὸ κούνημα φυλάζει τοῦ Λεβιδῆ. Καὶ νῦν μετὰ θερμότητος σ' ἀσπάζομαι πολλῆς καὶ μένω καθὼς πάντοτε...

ὁ φίλος Φασουλῆς.

Τοῦ Περικλέτου ἐπιστολὴ
στὸν ἀδελφὸ του τὸν Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Φασουλῆ...

Τὸ γράμμα σου σὰν εἶδα ὀλίγου δεῖν, παρὸν ντονέρ, μοῦ ἔστριβε ἡ βίδα. Αὐτὰ τὰ περισσεύματα ποῦ 'βρίσκονται κρυμμένα; γι' αὐτὸ 'μὲν, βρέ Φασουλῆ, μονάχος ὁλοένα. Θὰ εἶναι τώρα φαίνεται καιρὸς τῶν κουνημάτων καὶ τῶν ἐπαναστάσεων καὶ τῶν περισσευμάτων. Δὲν ξέρει τί νὰ πῇ κανεὶς, σαστίζεις καὶ τὰ χάνεις... ὁ Γρηγοράκης ἀφ' ἐνός κι' ἐξ ἄλλου ὁ Βλαχάνης. Καὶ ἄλλους ἀνεκάλυψαν παράδες 'στὸ Ταμεῖον κι' ὁ Δεληγιαννὴς τόστριψε γιὰ τὸ Φρενοκομεῖον. Αὐτὴ δὲν εἶναι, Φασουλῆ, κατάστασις πραγμάτων νὰ 'βρίσκουν περισσεύματα ἐπὶ περισσευμάτων κι' ἐνῶ ἐμεῖς φωνάζομε γιὰ πείνα ὁλοένα ὁ Γρηγοράκης νὰ κρατῇ τὰ χρήματα κρυμμένα. Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω τί νὰ πῶ καὶ τί νὰ ὑποθεσῶ, κι' ἐνῶ προχθὲς ἐπήγαγα 'στὸ στρώμα μου νὰ πέσω εὐρήκα δὲ πεντόλιρα εἰς τὸ προσκεφάλῳ μου καὶ παρ' ὀλίγον, ἀδελφέ, νὰ χάσω τὸ μιστό μου. Μὰ ποῖς 'στὸ μαξιλάρι μου τὰ εἶχε φυλαγμένα δὲν εἰμπορῶ νὰ σοῦ εἰπῶ καὶ τὰχω σὰν χαμένα. Μυστηριώδης ἐποχὴ κι' εὐδαίμονες ἡμέραι, ἐν τούτοις, φίλε Φασουλῆ, ὑγίαινα καὶ χαῖρε,

καὶ τώρα σὲ ἀσπάζομαι καὶ μένω νέτος σάιμα, ὁ ἀδελφός σου Περικλῆς κι' ἐσθ' ὅτε Περικλῆς.

Πρὸς Περικλέτον ἐπιστολὴ
τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Περικλή...

Χρημάτων τρικυμία, κι' ἄλλα πολλὰ ἐξήλεγχξα δημόσια Ταμεία. Πηγαίνω 'τόνα, Περικλή, κι' εὐρίσκω σ' ἑνα πόντω ἑκατομμύρια μονάχα σὲ χρυσάφι. Πηγαίνω σ' ἄλλο ἔπειτα, τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια, ἐννιά ἑκατομμύρια κρυμμένα 'στὰ σκουπίδια, καὶ 'στὸ ταβάνι ἔστριψα μὲ μάτια γουρλωμένα καὶ δὴ ὁ πεντακοσάρικα κυττάζω κολλημένα. Ἐ! τότε πιά τὰ ἔχασα μὲ ὅλα τὰ σωστά μου, κι' ἐνῶ ἐκύτταζα παντοῦ περνοῦν ἀπὸ 'μπροστά μου ὀκτὼ μεγάλοι ποντικοὶ κι' ὀκτὼ μικροὶ ἀκούμα μὲ δὴ ὁ ἑκατοστάρικα τῆς Ἑθνικῆς 'στὸ στόμα. Ἐ ντίκτου ἐστ' ὁρρίμπιλα ἐτ' βίζου, Περικλή, καὶ ἄλλο τι πρὸς τὸ παρὸν 'στὸ γράμμα δὲν προσέχω, μὰ δὲν εἰξεύρεις, ἀδελφέ, σὰν τί χαρὰ τὴν ἔπαι, διότι κἀπως ἀνοιξε καὶ ἡ 'δικὴ σου μοῖρα κι' εὐρήκες δὴ πεντόλιρα εἰς τὸ προσκεφάλῳ σου. Κι' ἐγὼ γνωρίζεις πάντοτε πῶς θέλω τὸ καλὸ σου. Μὰ πῆς εἰς τὴν γυναῖκά μου νὰ 'δῇ καὶ τὸ 'καὶ καὶ καθὲ μου ἀσπρόρρουχο καὶ καθὲ 'σούδακὸ μου, διότι, φίλε Περικλή, ποῖος ταχα τὸ εἰξεύρει, ἂν τρυπωμένα κι' εἰς αὐτὰ πεντόλιρα δὲν εὐρῇ. Καὶ σὺ κατ' οἶκον ἐρευνᾷς παρακαλῶ νὰ κάμῃς αὐτὰ καὶ σὲ ἀσπάζομαι...

ὁ Φασουλῆς ὁ βλάμης.

Τοῦ Περικλέτου ἐπιστολὴ
στὸν ἀδελφὸ του τὸν Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Φασουλῆ...

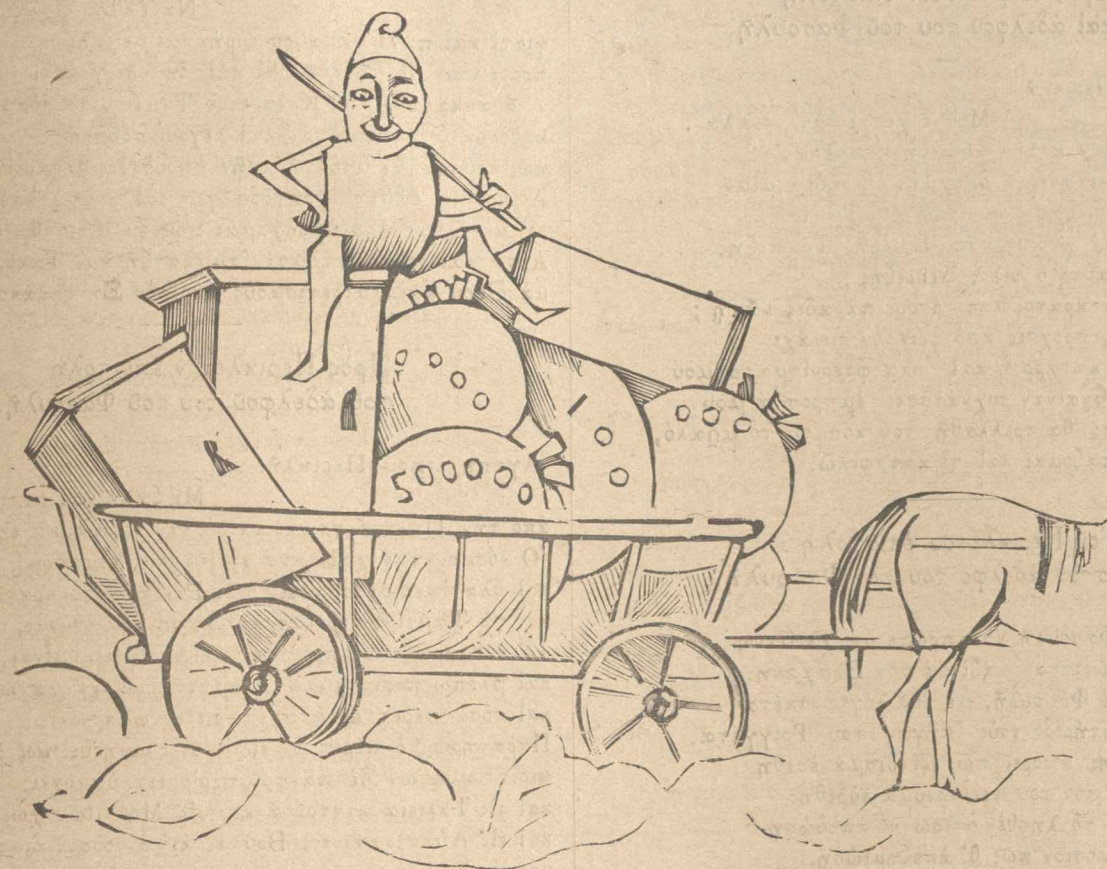
Στὸ σπῆτι σου ἐπῆγα καὶ χρήματα 'στὰ ρούχα σου εὐρήκα οὐκ ὀλίγα. Σ' ἑνα γελέκο μονάχα εὐρήκα χίλιας λίρες. Μὰ δὲν μοῦ λές ἀληθινὰ ποῦ διαβολο τῆς πῆρας; μὴ γιὰ τὸ κούνημα καὶ σὺ τῆς εἰχῆς τοῦ Λεβιδῆ; τὸ χρῆμα ἐπλεόνασε καὶ εἶναι σὰν σκουπίδι. Μ' αὐτὰ τὰ περισσεύματα μοῦ στρίβει τὸ σερβίλο, πλὴν μάθε πῶς ἀπῆντησα 'στὸ δρόμο τὸν Σιμεῖον, καὶ μόλις ἐχαίρετῃσα τὴν φάτσα τοῦ Σιμεῖου ὀκτὼ πεντακοσάρικα πετοῦν ἐκ τοῦ καπίλου. Μὰ τεῖναι τούτα, Φασουλῆ, τὰ θαύματα εἰσέταξ' αὐτὰ καὶ σὲ ἀσπάζομαι...

ὁ φίλος Περικλῆς.

Πρὸς Περικλέτον ἐπιστολὴ
τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Περικλή...

Σοῦ γράφω ἰσχυρομένους, κι' ὅσοι παρὰς στὸ σπῆτι μου εὐρήκα φυλαγμένα...

καὶ ὅσοι μὲς 'στῆς τσέπαις μου ἀκόμη θὰ 'βρεθῇ εἰς τοῦ κλεινοῦ Πρωθυπουργοῦ τὰς χεῖρας νὰ δοθῇ, καὶ πείσε τον, παρακαλῶ, ἀμέσως νὰ τὸν πάρῃ κι' εὐθὺς τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ν' ἄρῃ. Εἰπέ του δὲ, παρακαλῶ, ἐν πάσῃ συντομίᾳ πῶς ἦρα περισσεύματα εἰς ὅλα τὰ Ταμεία, καὶ ὅταν, θεῖα χάριτι, γυρίσω αὐτοῦ πέρα ἐννέα Ἴσοζύγια θὰ κάμῃ σὲ μιὰ 'μέρα πρὸς δόξαν κι' ἄρρητον χαρὰν συμπάσης τῆς φυλῆς. Αὐτὰ καὶ σὲ ἀσπάζομαι...

ὁ φίλος Φασουλῆς.

Τοῦ Περικλέτου ἐπιστολὴ
στὸν ἀδελφὸ του τὸν Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Φασουλῆ...

Καθ' ὕψηλόν καθήκον εἰς τοῦ κλεινοῦ Πρωθυπουργοῦ προσέδρομον τὸν οἶκον, τοῦ εἶπα δὲ λεπτομερῶς τὰ τόσα μυστικά μου καὶ τούδωσα τὰ χρήματα, 'δικά σου καὶ 'δικά μου,

ἐκείνος δὲ παραλαβὼν ἑκατακτικὸς τὸ χρῆμα 'πῆν Τραπεζαν τὴν Ἑθνικὴν τὸ στέλλει παραχρῆμα, κι' ἐκ τῆς μεγάλης του χαρὰς ἐγουρλάει τὸ μάτι καὶ ἡ γνωστὴ ποδαῖρα του τὸν πεῖραζε κομμάτι. Δὲν εἰμπορεῖ νὰ κοιμηθῇ οὐδὲ λεπτόν τῆς ὥρας καὶ ἀναστρέφει ἑξαφνα τῶν ὀφθαλμῶν τὰς κύρας καὶ ἐγουρλάει νύκθημερόν μετὰ τοῦ Γρηγοράκη καὶ ἀπ' ἑπάνω του γυρνᾷ ὁλοκαυρο κοράκι. Παντοῦ ἑκατομμύρια τοῦ φαίνεται πῶς βλέπει καὶ τότε πᾶν τὸ προστυχὸν ἔμπρὸς του ἀνατρέπει καὶ φάγναι μὲς 'στῆς τσέπαις του καὶ σὲ ὅλα τὰ σουτάρια κι' εὐρίσκει πῆχαις καὶ σωροὺς ἀπὸ ἑκατοστάρικα. Τίνα σοῦ πῶ, βρέ Φασουλῆ!... παρατῇ, 'βρίσκουν ὅλοι, κι' ἐγὼ εἶμαι πρὸς ἑπέρνα καπνὸ 'στὸν καπνοπώλη εὐρήκα μὲς 'στῆν τσέπῃ μου δεκακοκκοχιλιάδες... ἂν οὐρανὸς ἀπέσταλοι καὶ μαγικοί παράδες! Σὺ νὰ σταυροκοπήματα καὶ μὲ τὰ ὀνό μου κάνω καὶ τούτο τὸ μυστήριον δὲν τὸ καταλαμβάνω, κι' ἂν εἴται 'βρίσκω τὰ λεπτά 'στὸν δρόμο καὶ στὸ σπῆτι, θὰ καταντήσω 'γρήγορα γιὰ τοῦ Δρομοκαίτη. Ἐν τούτοις σ' ἐπεθυμῶ καὶ σὲ παρακαλῶ

νὰ ἔλθῃς τὸ ταχύτερον . . .

αὐτὰ καὶ σὲ φιλῶ.

Πρὸς Περικλέτον ἐπιστολὴ
καὶ ἀδελφοῦ του τοῦ Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Περικλῆ . . .

Μοῦ ἔρχεται σὰν τρέλλα . . .
ἐνὸς Ταμείου ἔψαχνα τὴν ἀδεῖαν κασσέλα,
κι' ἐνῶ 'στὴν ἐπιφάνειαν δραχμὴν δὲν ἦρα μίαν
κάτω 'στὸν πάτο ἐξαφνὰ εὗρισκω τὸν Ταμίαν
κουκουλωμένον μὲ χαρτιά τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς . . .
τὰ ξέρει ἄραγε αὐτὰ ὁ φίλος Δεῖμέζης;
Ποιὸς ἤλπιζε τὸ κράτος μας τόσους παραδες νᾶχη;
ἐν τούτοις ἔπαθα προχθὲς ἀπὸ φρικτὸν συνάχι
καὶ μέσα 'στὴν καταρροὴ καὶ 'στὰ φτερνίσματά μου
ἀπὸ τὴν μύτη ἔβγαιναν συχνάτσαις ἐμπροστά μου.
Μ' αὐτὰ κι' αὐτὰ θὰ τρελλαθῇ τοῦ κόσμου τὸ μυαλό,
καὶ τώρα σὲ ἀσπάζομαι καὶ σὲ καταφιλῶ.

Τοῦ Περικλέτου ἐπιστολὴ
'στὸν ἀδελφό του τὸν Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Φασουλῆ καὶ πρῶτε μπεχλιθάνη
τὸν Γρηγοράκη ἐπιασαν μαζί με τὸν Βλαχάνη,
σοῦ λέγω δέ, βρέ Φασουλῆ, με δύο λόγια σκέτα
πῶς εἰς τὸ δεσμωτήριον τοὺς 'πῆγαν τοῦ Τριγγέτα.
Κι' ὁ Γρηγοράκης ἀπορεῖ πῶς με δεσμὰ ἐδέθη
ἀφοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ περισσεύμα εὐρέθη,
ὁ δ' ἄλλος θέλει τὸ ληφθὲν ὀπίσω ν' ἀποδώσῃ
καὶ λέγει τὸ Δημόσιον πῶς θ' ἀποζημιώσῃ.
'Αλλὰ ἐγὼ 'στὸν κύριον Πρωθυπουργὸν ἐπῆγα
καὶ δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα τοῦ εἶπα οὐκ ὀλίγα,
νὰ παύσῃ τὴν ἀνάκρισιν κι' αὐτὸ τὸ νταραβέρι
καὶ πάλιν εἰς τὰς θέσεις των νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ,
κι' ὁ μὲν κατηγορούμενος ἐπὶ πλαστογραφίᾳ
νὰ κηρυχθῇ σωτὴρ ποιῶν τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ,
ὁ δὲ κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ κι' ἀμάκα
εἰς τὸ Παρίσι νὰ σταλῇ μετὰ τοῦ Ποστολάκα
νὰ ἐξετάσῃ καὶ αὐτὸς με τοὺς λοιποὺς φωστῆρας
ὡς πόσους ὁ Ραυτόπουλος ἐσουφρῶσε στατῆρας,
'Αλλ' ὅμως κι' ἄλλο θησαυρὸ εὐρήκαμε κρυμμένο,
καὶ τώρα, φίλε Φασουλῆ, σ' ἀσπάζομαι καὶ μένω.

Πρὸς Περικλέτον ἐπιστολὴ
τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Περικλῆ . . .

Ὁ, τι 'μπορεῖς νὰ κάνῃς
ν' ἀθωωθῇ τοῦλάχιστον ὁ κύριος Βλαχάνης,
καὶ 'στὸν Τρικούπην νὰ εἰπῇς, χωρὶς καιρὸν νὰ χάνῃ,
εὐθὺς τὸν Μεγαλόσταυρον νὰ δώσῃ 'στὸν Βλαχάνη,
κι' ἂν ὁ Τρικούπης ἀρνηθῇ, εἰπέ τῆς γυναικὸς μου
εἰς τὸν Βλαχάνην νὰ δοθῇ ἀμέσως ὁ 'δικός μου.
Αὐτὰ καὶ σὲ ἀσπάζεται μετὰ πολλῆς χαρᾶς,
ὁ Φασουλῆς ὁ πλούσιος καὶ πρῶν φουκαρᾶς,

Τοῦ Περικλέτου ἐπιστολὴ
'στὸν ἀδελφό του τὸν Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Φασουλῆ . . .

Νὰ ἔλθῃς δίχως ἄλλο

γιατὶ καὶ πάλι θησαυρὸ εὐρήκαμε μεγάλο,
προτείνουν δὲ πολιτευταὶ καὶ δημοσιογράφοι
ν' ἀνασκαφοῦν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου τὰ ἐδάφη,
καθόσον ὑποπτεύονται καὶ λέγουν σοβαρῶς
πῶς κρύπτεται ὑπὸ τὴν γῆν σπουδαῖος θησαυρός.
Λοιπὸν νὰ ἔλθῃς 'γρήγορα γιὰ τὰς ἀνασκαφάς,
κι' ἂν ἔλθῃς σοῦ ὑπόσχομαι πῶς ξύλο δὲν θὰ φᾶ.
Αὐτὰ καὶ σὲ ἀσπάζομαι, ἀμακατζῆ καὶ Τάκο,
μὰ δέξου καὶ χαιρετισμοὺς ἀπὸ τὸν Ξηνταράκο.

Πρὸς Περικλέτον ἐπιστολὴ
τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Φασουλῆ.

Ἀγαπητέ μου Περικλῆ . . .

Με ζάλη καὶ με τρέλλα

ἀπὸ τὴν Πόλιν ἔρχομαι καὶ 'στὴν κορφή κανέλα.
'Ο κόσμος ἀπὸ χρήματα εὐρίσκεται γεμάτος
καὶ ὅλα ἐπερίσευσαν εἰς τὼν Ρωμηῶν τὸ κράτος
καὶ τὰ Ταμεῖα περιττὰ καὶ λογιστῶν εὐθύναι,
ἀλλὰ θαρρῶ πῶς περιττοὶ καὶ οἱ Ταμίαι εἶναι,
καὶ βλέπω περισσεύματα πικνοσιδῶν χρημάτων
καὶ τόσα περιττώματα ἐπὶ περιττωμάτων.
Παρατηρῶ τὸ περιττὸν εἰς τοὺς Ρωμηοὺς πῶς ἄρχει,
περιττωμάτων δὲ παντοῦ περισσεῖα ὑπάρχει,
καὶ εἰς Ταμεῖα κεντρικὰ καὶ εἰς Μουσείων χώρους,
καὶ εἰς Αὐλὰς καὶ εἰς Βουλὰς κι' αἰθούσας διαφόρους,
καὶ εἰς Συλλόγους μυστικῶς πολιτικῶν ἀγώνων
κι' εἰς σεβαστὰ κειμήλια προπάππων καὶ προγόνων,
καὶ βλέπω, φίλε Περικλῆ, περιττώματων στίβας
εἰς μέγαρα ὁμογενῶν καὶ εἰς πτωχὰς καλύβας,
ἐμπρὸς εἰς πεζοδρόμια, εἰς μάνδρας καὶ εἰς δρόμους,
εἰς προθαλάμους Ὑπουργῶν κι' εἰς τόσας ὑπόνομους.
Κι' ἀπὸ τῶν ἄνω ἔρχομαι 'στὰ στρώματα τὰ κάτω
καὶ πρὸ τοσοῦτων περιττῶν τοὺς ράβδους μου φράττω,
καὶ βλέπω περισσεύουσιν χολέραν καὶ πανώλην
εἰς πᾶσαν περισσεύουσιν τοῦ Γεωργίου πόλιν,
καὶ Κοπρωγύμων ἀπαντῶ πληθῶραν σεβαστὴν
καὶ τοῦ Καμπρῶν ἀναφωνῶ τὴν λέξιν τὴν γνωστὴν.
Καὶ ἦδη τὸ καθήκον μου περὶόντως ἐκτελέσας
καὶ 'στὰ Ταμεῖα εἰσελθὼν καὶ δωρεὰν ἀλέσας
κι' ἑκατομμύρια πολλὰ φορτώσας ἐπὶ κάρων
εἰς τὰς Ἀθήνας ἔρχομαι καὶ πάλιν ἄρον ἄρον.
κι' ἀφοῦ ὡς λαθρεμπόρια τοὺς θησαυροὺς περᾶσω
προτίθεμαι 'στοῦς Ἕλληνας εὐθὺς νὰ τὰ μοιράσω,
κατέβα δὲ 'στὸν Πειραιᾶ με τοὺς ἐλαμπροτάτους,
τούτέστι με τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους,
νὰ παραλάβῃς μυστικὰ τοὺς θησαυροὺς ποὺ φέρνω,
γιὰ νὰ χαρῇ κι' ὁ βασιλεὺς καὶ ὅλο τὸ Κουδέρνο.
Πλὴν τώρα δέξου ἀσπασμούς, περισσότερας ἀνάκου
καὶ τὸν Βλαχάνη φίλα μου μετὰ τοῦ Ξηνταράκου.